

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puzkarski

w sprawie z wniosku skazanego **J. P.**

o wznowienie postępowania

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 21 listopada 2012 r.

zażalenia skazanego

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego z dnia 18 września 2012 r., , o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł :

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

J. P. za czyny z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz z art. 270 § 1 k.k. został skazany przez Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 4 maja 2010 r., zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 19 października 2010 r. Pismem datowanym 29 maja 2012 r. skazany złożył wniosek o wznowienie postępowania w tej sprawie, jednakże wobec tego, że wbrew wymogowi art. 545 § 2 k.p.k. wniosek nie został sporządzony i podpisany przez podmiot fachowy, nadto nie został opłacony, skazanego wezwano do usunięcia tych braków w terminie 7 dni, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku. Po otrzymaniu wezwania J. P. zwrócił się o wyznaczenie mu adwokata z urzędu w celu podjęcia stosownych czynności, który to wniosek, po sprawdzeniu, że sytuacja materialna skazanego rzeczywiście jest trudna, został uwzględniony. Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego wyznaczył wskazanego imiennie adwokata do sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania lub poinformowania Sądu o braku podstaw do wznowienia. Wyznaczony adwokat złożył pismo, w którym – motywując

swoje stanowisko – stwierdził brak podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie w sprawie J. P. Skazany został powiadomiony o treści tego pisma (przesłano mu także samo pismo) i na podstawie art. 120 § 1 k.p.k. ponownie wezwany do złożenia w terminie 7 dni wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego i podpisanego przez adwokata z wyboru, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku, który sam złożył. Zarazem poinformowano wnioskodawcę, że skoro zapewniono mu możliwość skorzystania z pomocy prawnej, inny adwokat z urzędu nie zostanie wyznaczony. Po bezskutecznym upływie określonego terminu, zarządzeniem z dnia 18 września 2012 r. Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. i art. 120 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania złożonego przez J. P., wobec nieuzupełnienia w terminie wspomnianego braku formalnego wniosku.

Zażalenie na to zarządzenie złożył skazany, zwracając się do Sądu Najwyższego o „zajęcie i przeanalizowanie” jego sprawy. Zastrzegając, że „nie jest prawnikiem i nie zna się na artykułach” przedstawił, podobnie jak we wniosku o wznowienie postępowania, nieprawidłowości proceduralne których, jego zdaniem, dopuściły się sądy obu instancji; wyraził przy tym przekonanie, że adwokat z urzędu nie zajął się należycie jego sprawą.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie. W pierwszej kolejności trzeba zauważyć, że błędne jest przekonanie skazanego, jakoby Sąd Najwyższy w niniejszym postępowaniu zażaleniowym, mógł badać, czy w toku rozpoznania jego sprawy karnej doszło do uchybień podniesionych w zażaleniu. Właściwym sposobem ich naprawienia, o ile rzeczywiście zaistniały, było wnoszenie w stosownym czasie środków zaskarżenia (apelacji, kasacji), od czego skazany odstąpił. Rolą Sądu Najwyższego, jako odwoławczego jest jedynie skontrolowanie, czy zaskarżone przez skazanego zarządzenie jest zgodne z prawem. W tym względzie należy zająć stanowisko pozytywne, zresztą sam skarżący nie twierdzi, że powołane w zarządzeniu przepisy zostały wadliwie zastosowane lub zinterpretowane przez sędziego, który podjął kwestionowaną decyzję. Przepis art. 545 § 2 k.p.k. stanowczo wskazuje, że „wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego”. W takim razie słusznie za dotknięty brakiem

formalnym został uznany wniosek sporządzony i podpisany przez skazanego, a skoro skazany, wezwany do usunięcia braku i odpowiednio pouczony nie uczynił tego w określonym terminie, prawidłową decyzją była odmowa przyjęcia wniosku. Wymaga podkreślenia, że przedtem umożliwiono skazanemu skorzystanie z pomocy prawnej, zaś w sporządzonej opinii wyznaczony z urzędu adwokat przytoczył treść przepisów regulujących wznowienie postępowania i stwierdził, że żaden z nich nie uzasadnia wznowienia postępowania w sprawie J. P. Kwestionując prawidłowość wykonania czynności przez adwokata, skazany nawet nie wskazał, który z przytoczonych przepisów mógłby stanowić podstawę prawną dla sporządzenia wniosku o wznowienie.

Złożenie wniosku o wznowienie postępowania na korzyść nie jest ograniczone żadnym terminem, zatem skazany, skoro uważa, że gdyby mógł skorzystać z pomocy adwokata z wyboru, to „sprawa potoczyłaby się innym tokiem”, może to uczynić po zebraniu odpowiednich środków i zleceniu sporządzenia wniosku ustanowionemu przez siebie adwokatowi, o ile znajdzie takiego, który uzna, że powody do wznowienia rzeczywiście zachodzą.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.